

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 27.

Vydána dne 16. března 1939.

Cena: K 1.—

Obsah: (73. a 74.) 73. Nařízení, kterým se odvolává vládní nařízení ze dne 2. března 1939, č. 59 Sb. I, o přechodných opatřeních v oboru veřejných dluhů. — 74. Nařízení o přechodném obmezení výplat vkladů u peněžních ústavů (peněžních podniků).

73.

Vládní nařízení

ze dne 14. března 1939,

kterým se odvolává vládní nařízení ze dne 2. března 1939, č. 59 Sb. I, o přechodných opatřeních v oboru veřejných dluhů.

Vláda republiky nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Vládní nařízení č. 59/1939 Sb. I se odvolává.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 14. března 1939; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Dr. Šádek v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kapras v. r.	Čipera v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.,
Dr. Havelka v. r.	

74.

Vládní nařízení

ze dne 15. března 1939

o přechodném obmezení výplat vkladů u peněžních ústavů (peněžních podniků).

Vláda nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938,

č. 330 Sb. z. a n., a v dohodě s přednosty civilní správy vojenských skupin č. 3 a 5:

§ 1.

(1) Akciové banky a zemské úvěrní ústavy nejsou povinny ani nesmějí vyplatiti ani účetně převésti během jednoho týdne více než:

a) 5% z pohledávky v běžném účtu podle jeho stavu dne 14. března 1939;

b) 1.500 K z vkladu na knížku (vkladní list) nebo na pokladniční poukázku.

(2) Výplata částky vyšší, je-li žádost hodnověrně věřitelem (vkladatelem) doložena, jest přípustna jen:

a) na platy a mzdy zaměstnanců ve vlastním podniku věřitelově nebo k placení nájemného (pachtovného) věřitelem za věci náležející k jeho podniku;

b) na placení daní a veřejných dávek; výplatu na základě poukazu věřitelova jest peněžní ústav povinen provésti přímo příslušnému výběrcímu úřadu;

c) na placení pojistného a na výplatu dávek v oboru veřejnoprávního sociálního pojištění, jakož i na placení pojistných premií soukromým pojišťovnám;

d) z peněz uložených bezprostředně na příkaz soudu nebo soudem;

e) z peněz uložených advokáty, veřejnými notáři nebo vnucenými správci, pokud jich tito potřebují, aby vyhověli soudním opatřením nebo rozhodnutím anebo splnili závazky svých příkazců.

(3) Rovněž jest výplata vyšší částky přípustna, je-li prokazatelně věřitelem (vkladatelem) peněžní ústav a doloží-li hodnověrně, že jí nezbytně potřebuje, aby mohl své vlastní věřitele (vkladatele) uspokojiti podle tohoto nařízení.

§ 2.

(1) Všechny jiné než v § 1, odst. 1 uvedené peněžní ústavy, jakož i peněžní podniky nejsou povinny ani nesmějí vyplatiti ani účetně převésti během jednoho týdne více než:

a) 5% z pohledávky v běžném účtě podle jeho stavu ze dne 14. března 1939;

b) 500 K ze vkladu na vkladní knížku (vkladní list) nebo na pokladniční poukázku.

(2) Ustanovení § 1, odst. 2 a 3 platí i tu.

§ 3.

Ustanovení §§ 1 a 2 platí jen, pokud úmluva s věřitelem (vkladatelem) o postupné výplatě nebo o výpovědní lhůtě nestanoví ve prospěch peněžního ústavu (peněžního podniku) podmínek pro výplatu (převod) pohledávky (vkladu) příznivějších.

§ 4.

Výplaty pohledávek v běžném účtě ani vkladů na vkladní knížky (vkladní listy) nebo na pokladniční poukázky, které vznikly, pokud se týká byly uloženy dne 15. března 1939 nebo později, obmezením podle tohoto nařízení nepodléhají.

§ 5.

(1) Orgán peněžního ústavu (peněžního podniku), který vědomě poruší předpisy tohoto nařízení výplatou (převodem) vyšší než přípustné částky nebo je vědomě obchází poskytováním úvěrů na vklad u ústavu (podniku) uložený (t. zv. kompenzačního úvěru) a pod., anebo

kdo vědomě nesprávným nebo neúplným údajem skutkových okolností nebo předložením podvržených dokladů vyláká pro sebe nebo pro jiného vyšší výplatu, než toto nařízení připouští,

bude potrestán za těžký důchodkový přešupek pokutou až do desetinásobku nedovole-

ně vyplacené částky, a nelze-li tuto částku zjistiti, pokutou do 200.000 K.

(2) Také pokus činů uvedených v odstavci 1 jest trestný.

(3) Je-li peněžitý trest uložený podle tohoto nařízení nedobytný, nastoupí místo něho náhradní trest vězení od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení se stanoví jeden den za 100 K až 300 K podle míry provinění a podle výdělečných, důchodových, majetkových a jiných osobních poměrů vinníka.

(4) Jinak platí o stíhání a trestání těchto přešupků důchodkový trestní zákon z roku 1835 s doplňky a nařízeními k nim vydanými.

§ 6.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dne 18. března 1939 s tím, že částky vkladů na vkladní knížky (vkladní listy) vyplacené (převedené) v posledním týdnu před jeho vyhlášením započítávají se do částky, kterou bude podle tohoto nařízení možno vyplatiti v prvním týdnu po jeho vyhlášení.

(2) Vyhlášením tohoto nařízení pozbývá účinnosti vládní nařízení ze dne 14. března 1939, č. 64 Sb. z. a n., o přechodném obmezení výplat vkladů u peněžních ústavů.

§ 7.

Toto nařízení provedou ministři financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Syrový v. r.

Dr. Fischer v. r. Dr. Šádek v. r.

Dr. Kalfus v. r. Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kapras v. r. Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r. Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.